

prima instanță, Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: V. Craveț)
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, intervenient accesoriu Primăria satului Pervomaiscoe, raionul Drochia cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 22 martie 2018, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 octombrie 2017, în rezultatul executării de către pârât a lucrărilor de instalare a pilonilor electrici cu mecanismul de tip tractor, în satul Pervomaiscoe spre satul Antoneuca, raionul Drochia, în zona de protecție a liniilor de comunicații electronice, pârâtul a deteriorat componentele rețelei de comunicații electronice (Cablul Fibro-optic, cu numărul inventar 32711), ce aparține SA „Moldtelecom”.

A relevat că lucrările în zona de protecție a liniilor de comunicații electronice s-au efectuat cu încălcarea prevederilor art. 17 alin. 4) și 5) ale Legii nr. 241 din 15 noiembrie 2007 privind „Comunicații electronice” și prevederilor cap. III ale Regulilor privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 284 din 13 aprilie 2009.

Totodată pentru restabilirea funcționalității liniilor de comunicații deteriorate, SA „Moldtelecom” a menționat că a suportat cheltuieli în sumă de 6 142,73 de lei, sumă ce reprezintă prejudiciul adus companiei SA „Moldtelecom”.

La 22 ianuarie 2018, în scopul soluționării litigiului pe calea amiabilă, SA „Moldtelecom” a expediat în adresa pârâtei reclamație, care a fost recepționată în data de 25 ianuarie 2018. Totodată, conform reclamației pârâtei i-a fost comunicat termenul limită pentru achitarea benevolă a prejudiciului adus întreprinderii, fiind menționat și faptul că în caz contrar va acționa în instanța de judecată, or, reclamația a fost lăsată fără răspuns.

A notat că în rezultatul acțiunilor pârâtei, SA „Moldtelecom” i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 6 142,57 de lei.

Astfel, SA „Moldtelecom” a solicitat încasarea de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a sumei prejudiciului material în mărime de 6 142,57 de lei și cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 06 august 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central a fost admisă cererea reprezentantului pârâtei și a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria s. Pervomaiscoe, r. Drochia.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central a fost admisă integral acțiunea SA „Moldtelecom”; a fost încasat de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” datoria în sumă de 6 142,57 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 23 noiembrie 2018, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 14, 1398, 1416 din Codul civil, prevederilor pct. 17, 19, 22, 51 din Hotărârea nr. 284 din 13 aprilie 2009 a Guvernului Republicii Moldova, pentru aprobarea Regulilor privind protecția rețelelor de comunicații electronice, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de admitere integrală a acțiunii, din motiv că în speță s-a demonstrat vinovăția SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în cauzarea prejudiciului.

Concomitent instanța de apel a notat că prejudiciul a fost constatat atât sub aspectul producerii nemijlocite cât și în raport cu cuantumul acestuia, reclamantul fiind titularul obligației de probațiune a pretențiilor înaintate, a prezentat un act de calcul/ de identificare a prejudiciului produs, act, prin care se atribuie prejudiciului produs un caracter determinat/ cert.

Totodată, Colegiul a învederat că la înaintarea acțiunii, în confirmarea pretențiilor formulate, reclamanta/ intimată a prezentat actele confirmative a conduitei pârâtei/ apelantei generatoare de prejudiciu și anume: informația nr. 12696 din data de 23 august 2017 parvenită din partea Inspectoratul de Poliție Drochia și actul nr. 435 din 07 august 2017 privind deteriorarea cablului de comunicații telefonice.

Suplimentar, instanța de apel a relevat că reprezentanții apelantei, la realizarea lucrărilor de schimb a pilonilor electrici, au manifestat neglijență în raport cu exercitarea obligațiilor impuse de lege în sarcina acestora, în legătură cu executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice și reieșind din faptul că neglijența presupune o formă a intenției

indirecte, se constată că prejudiciul nu a fost produs în mod fortuit ci anume din intenție.

La 26 septembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți și a solicitat casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanțelor de judecată, pe care le consideră neîntemeiate și pasibile casării.

Recurenta în susținerea poziției a relatat că instanța de apel la adoptarea soluției nu au aplicat legile care trebuiau să fie aplicate, au dat o apreciere eronată suportului probator, au interpretat eronat normele materiale, fapt ce a condus la adoptarea unor soluții neîntemeiate.

Totodată, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în susținerea recursului a invocat motive de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 25 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 25 iulie 2019 (f.d. 147), recepționată de recurentă la 29 iulie 2019, conform avizului de recepție (f.d. 148).

Astfel, recursul declarat la 26 septembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În baza art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a transmite cauza spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 432 alin. (1) - (2), (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Materialele cauzei atestă că la SA „Moldtelecom” înaintând acțiune în instanță împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a solicitat încasarea sumei prejudiciului material în mărime de 6 142,57 de lei și cheltuielile de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță prin hotărârea din 14 noiembrie 2018 a admis integral acțiunea SA „Moldtelecom”; a încasat de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul SA „Moldtelecom” datoria în sumă de 6 142,57 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei.

Curtea de Apel Bălți verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, prin decizia din 25 iunie 2019 a respins apelul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și a menținut hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Or, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel pripit a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii, or, concluzia acesteia este rezultatul examinării superficiale a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat în cauză, prin ce se impune rejudecarea cauzei în ordine de apel.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces, și să răspundă în mod expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea justiției adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984).

Astfel, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță

pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În același timp, art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, stabilește că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, precum și explicațiile apelantului și a intimaților expuse atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că contrar normelor sus-citate, instanța de apel, judecând apelurile nu a dat apreciere tuturor probelor din materialele cauzei, în raport cu cele invocate, precum și nu a purces la argumentarea propriu zisă a admisibilității unor probe și respingerii altor probe, iar ca rezultat a evitat combaterea alegațiilor expuse pe parcursul examinării cauzei de către intimați.

Așadar, Colegiul atestă că instanța de apel la adoptarea soluției nu a reținut spre examinare argumentele intimatei, prin care a indicat că în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) lit. g) al Legii cu privire la energetică nr. 174 din 21 septembrie 2017, care statuează că de competența autorităților administrației publice locale este asigurarea exploatării, întreținerii, reabilitării, modernizării, construcției și, după caz, a reconstrucției obiectelor energetice care se află în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale.

Totodată, fără răspuns a rămas și argumentul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, prin care a specificat că în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la protecția rețelelor electrice aprobat prin Hotărârea nr. 514 din 23 aprilie 2002 a Guvernului Republicii Moldova, pentru LEA cu tensiunea de până la 1kV – zona de protecție este 2m.

Astfel, Colegiul menționează că materialele cauzei nu denotă cert în virtutea căror prevederi legale și în ce circumstanțe SA „Moldtelecom” a instalat în zona de protecție a rețelelor electrice linii de comunicații electronice.

Or, în astfel de circumstanțe, nefiind dovedită legalitatea instalării de către SA „Moldtelecom” a fibrelor optice în zona de protecție a rețelelor electrice, zonă în care lucra SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, se prezumă că ultima a efectuat acțiuni legale și nu-i poate fi imputată vreo ilegalitate sau vinovăție.

Mai mult, în conformitate cu prevederile pct. 8 a Hotărârii de Guvern nr. 284 din 13 aprilie 2009, pe traseele rețelelor de comunicații electronice, în extravilanul localităților se instalează semne informaționale ce servesc drept repere. Cantitatea, tipul și locurile de instalare a semnelor informaționale sunt stabilite de către

proprietarii rețelelor de comunicații electronice, conform normativelor și regulilor de exploatare tehnică în vigoare.

Totodată, conform Actului nr. 435 din 07 august 2017 cu privire la deteriorarea cablului de comunicații electronice, indicatori ai traseului liniei de comunicații prin cablu existau la o distanță de 5 metri de la locul deteriorării acestuia, iar reieșind din explicațiile maistrului de sector Ostafciuc E.N. și dl Grozavu Igor, reprezentantul SA „Moldtelecom” care a sosit la fața locului, împreună cu inginerul șef, a indicat că cablul de comunicații se află la o distanță de 6-7 metri de la linia electrică aflată în reconstrucție și nu există pericolul deteriorării.

De altfel, Colegiul atestă conform actelor cauzei că SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a fost contractată pentru a executa lucrări de reparație a liniilor de transport a energiei electrice LEA 0,4 kV, PT 336, respectiv coordonări cu organizațiile de resort urma să le efectueze „beneficiarul”, adică Primăria s. Pervomaiscoe, r. Drochia.

Colegiul ține să învedereze că actele constatatoare privind deteriorarea cablului de comunicații electronice au fost întocmite exclusiv de către colaboratorii SA „Moldtelecom”, fără invitarea la fața locului a reprezentanților SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, mai mult, acesteia fiind întocmite cu 2 luni înainte de pretinsa dată a deteriorării (actele SA „Moldtelecom” fiind întocmite în perioada 07-11 august 2017, dar se pretinde că deteriorarea a avut loc în data de 13 octombrie 2017, conform constatărilor din hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central și prin decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Astfel, aceste divergențe din materialul probator au fost lăsate fără apreciere de instanțele de judecată.

De asemenea, Colegiul notează că instanțele de judecată și-au motivat soluția doar în baza materialului probator prezentat de SA „Moldtelecom”, care au fost întocmite unipersonal de ultima, fără participarea și fără confirmarea circumstanțelor și faptelor de către SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, și anume a actului nr. 435 din 07 august 2017, a actelor contabile interne din 11 august 2017 a SA „Moldtelecom”, a dispoziție de lucru IM 1052466 din 07 august 2018, a copiei din Registrul de îndeplinire a lucrărilor pentru luna august 2017, a copiei din Registrul transportului din 07 august 2017, a actului de lichidare a combustibilului consumat, contrar prevederilor art. 130 alin. (3) și art. 121 Cod de procedură civilă.

Subsidiar, Colegiul relevă că instanțele de judecată nu au constatat fapta ilegală, delictuală și vinovăția SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, în cazul în care materialele cauzei nu denotă cert aceste aspecte.

Reieșind din cele supra relatate, Colegiul stabilește că instanțele ierarhic inferioare au omis să dea un răspuns argumentelor SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, care au fost expuse într-un mod clar și precis, deși instanța de apel era obligată să depună diligență maximă în acest sens.

Cu atât mai mult că art. 239 Cod de procedură civilă, prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel a examinat cauza doar în baza argumentelor intimitei, fără a reține spre examinare și argumentele apelantei, fapt ce denotă că ultima nu a fost auzită de instanța de apel într-un mod echitabil, fără a-i fi respectate garanțiile prevăzute la art. 6 din Convenție, deși art. 9 alin. (1) Cod de procedură civilă, stabilește că instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Conjunctura descrisă supra profilează faptul că instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, fapt ce a succedat adoptarea unei soluții nemotivate.

La caz, Colegiul învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

La caz, este evident că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide necesitatea casării deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, deoarece soluția instanței de apel este bazată pe neelucidarea circumstanțelor speței și aprecierea eronată a normelor de drept material.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este

posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului și casării deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material și procedural aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 442, 444, 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

Se casează integral decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, intervenient accesoriu Primăria satului Pervomaiscoe, raionul Drochia cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas

Nina Vascan

Galina Stratulat